

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019010268
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0019010268.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Martina Michalanského a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. decembra 2021, v trestnej veci proti obžalovanému J. O. T. Q., pre zločin ublíženia na zdraví spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 155 ods.1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 8. 7. 2021 sp. zn. 3T 52/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie H. J. O. T. X. U..

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 3T 52/2019 zo dňa 8. 7. 2021 uznal obžalovaných J. O. T. X. U. vinnými zo vinnými z prečinu výtržníctva spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a obžalovaného J. O. zo zločinu ublíženia na zdraví spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa 14 ods. 1 Tr. zák. ktorého sa mali dopustiť tak, že

dňa 3. 9. 2016 v čase okolo 22:00 hod. na mieste verejnosti prístupnom - na hlavnej ceste pred rodinným domov č. 182 v obci G. okr. Michalovce po predchádzajúcej slovnej hádke medzi poškodeným T. A. a obžalovaným J. O., spoločne napadli drevenými latami poškodeného A., Z.. XX. XX XXXX a to tak, že obvinený X. U. sa drevenou latou zahnal v smere na hornú časť tela poškodeného, pričom poškodený úder latou zablokoval predlaktím svojej ľavej ruky, nato bol vzápätí udretý obžalovaným J. O. drevenou latou do hlavy v pravej temeno - spánkovej oblasti a následne poškodeného zozadu opätovne udrel drevenou latou obžalovaný X. U. do oblasti zátylku hlavy, čím obžalovaný J. O. poškodenému útokom vedeným drevenou latou na životne dôležitý orgán spôsobil zranenie životne dôležitého orgánu - centrálného nervového systému a to otras mozgu ľahkého stupňa, tržnú ranu hlavy v pravej temennej oblasti, rozsiahly podkožný výron v pravej temennospánkovej oblasti a akútnu reakciu na stres s primeranou dobou liečby do 3 týždňov a obžalovaný X. U. spôsobil poškodenému pohmoždenie predlaktia ľavej ruky a zátylku hlavy, pričom si tieto zranenia nevyžiadali žiadne lekárske ošetrenie a liečbu.

Súd im za to uložil :

Obžalovanému J. O. podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h) Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obvineného počas trvania skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. f) Tr. zák. súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu osobne sa ospravedlniť poškodenému T. A., Z.. XX. XX. XXXX v Michalovciach, trvale bytom G. Č.. XX, okr. Michalovce počas skúšobnej doby.

Obžalovanému X. U. podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. § 50 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému J. O. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným:

- T. A., Z..XX. XX. XXXX v Michalovciach, trvale bytom G. Č.. XX, okr. Michalovce škodu vo výške 794,70,- Eur.

- Union Zdravotná poisťovňa a. s. so sídlom Bratislava, ul. Bajkalská č. 29/A, IČO: 36 284 831 škodu vo výške 189,65,- Eur.

- D.. Q. X., nar. XX. X. XXXX v Michalovciach, trvale bytom F., R.. X. P. Č.. XXX/X škodu vo výške 77,92,- Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť Sociálnu poisťovňu a. s. pobočka Michalovce, Nám. Osloboditeľov č. 81 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného T. A., Z.. XX. XX. XXXX v. F., K. B. G. Č.. XX, H.. F. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní.

Obžalovaný J. O. prostredníctvom svojho obhajcu v písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že medzi výpoveďami obžalovaných a výpoveďou poškodeného, ktorý bol jediným priamym svedkom incidentu sú zásadné rozpory. Svedok J. uviedol, že s poškodeným A. majú dobré vzťahy. Neexistuje teda žiaden dôvod, prečo by o okolnostiach prípadu vypovedal v neprospech poškodeného, práve naopak. Z výpovede svedka J. vyplýva, že to nebol obžalovaný O., ktorý vyzýval poškodeného na bitku.

Rovnako z výpovede svedka U. vyplynulo, že vzdialenosť od pohostinstva po hlavnú cestu je cca 50 metrov. Uvádzaný údaj vyplynul aj z výpovede svedka J.. Ďalej uviedol že to bol práve poškodený A., kto sa rozbehol za obžalovaným O.. Tento sa snažil utiecť od miestneho pohostinstva smerom na štátnu cestu a na Kačanov. Poškodený, bol agresor a obžalovaný sa O. len snažil utiecť a vyhnúť sa ďalšiemu konfliktu.

Nie menej podstatnou skutočnosťou je aj značná disproporcia medzi telesnou stavbou poškodeného a obžalovaného O., ktorý je minimálne o hlavu nižší a nepomerne útlejšej postavy oproti poškodenému. Svedok Q. uviedol, že v čase útoku sa zdržiaval v dome svojej dcéry keď v čase okolo 21:30 hod. začul zvonku krik. Potom čo vyšiel von zbadal poškodeného A. so svedkom U.. Následne si všimol, že v smere od Kačanova k nim bežia ďalšie dve osoby s drevenými kolíkmi v rukách, kde som opoznal obžalovaného O. a obžalovaného U.. Samotný priebeh skutkového deja nedokázal popísať ani svedok U., ktorý sa mal podľa výpovede svedka Q. a svedka J. nachádzať bezprostrednej blízkosti. Skutok dokonca nedokázal popísať ani svedok J., ktorý sa vyjadril, že nevidel žiadne lavy, pričom sa nachádzal bližšie k miestu kde sa skutok odohrával.

Vychádzajúc z uvedeného ani jeden zo štyroch očítých svedkov nevidel samotný priebeh skutku. Osoby nachádzajúce sa v blízkosti, vnímali ľudí aj predmety, ale z nevysvetliteľných dôvodov práve počas údajných úderov na poškodeného každý zo svedkov nebol schopný opísať skutkový dej. Jedinou

osobou, ktorá bola svedkom útoku, bol svedok P.. Ten uviedol, že obžalovaný U. v ruke držal drevený hranol a stál pred poškodeným A.. V jeho tesnej blízkosti stál obžalovaný U., ktorý týmto hranolom naznačoval úder smerom k poškodenému A., ale v útoku nedošlo. Poškodený A. na to reagoval zdvihnutím ruky čo naznačovalo obranu. Uvedenú výpoveď považuje za rozpornú, a to predovšetkým vo vzťahu k výpovedi poškodeného, ale aj ostatných svedkov. Poukazuje na výpoveď svedka P., ktorý mal skutok vnímať zo vzdialenosti cca 48 metrov a nie 10 metrov, ako to uviedol.

Poškodený bol vyšetrený aj dňa 04.09.2016, 05.09.2016, 12.09.2016, 19.09.2016 a 22.09.2016, no ani v jednej lekárskej správe nie je konštatované zranenie predlaktia alebo zátylku. Vykonaným dokazovaním s výnimkou výpovede poškodeného nebolo preukázané konanie popísané v podanej obžalobe. Z výpovedí svedkov naopak vyplýva, že skutok sa nemohol stať tak ako ho poškodený popisoval. Spochybnenie vierohodnosti poškodeného je nutné vykladať v prospech obžalovaného. Poškodený opísal predmet, ktorým bol napadnutý ako latu o rozmere 4x6 cm, čo bolo znaleckým posudkom jednoznačne vyvrátené. Maximálne rozmery laty boli znalcom ustálené v polovičných rozmeroch. Aj uvádzaná dĺžka liečby bola stanovená znalcom v rozsahu najviac troch týždňov, pričom však práceneschopnosť poškodeného trvala bezmála rok a následne ďalší rok. Uznanie viny súd založil v podstate na výpovediach poškodeného a troch svedkov. Pokiaľ ide o výpoveď poškodeného, skutočnosti uvádzané poškodeným žiaden zo svedkov nepotvrdil. Práve naopak, viaceré okolnosti uvádzané poškodeným sú v rozpore s výpoveďami svedkov. Z výpovede svedka Q. nevyplývala skutočnosť, ktorá by ozrejmila priebeh skutkového deja. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne Z. Q., rod. L., postup súdu pri jej výsluchu predstavuje bezprecedentné prekročenie rámca kontradiktórneho konania, je v hrubom rozpore s princípmi dokazovania a v plnej miere napĺňa charakter nezákonného výsluchu tak, ako ho definuje rozsudok Krajského súdu Bratislava, spis. zn. 4To/52/2019. Je absolútne nevyhnutné, aby odvolací súd prehral zvukový záznam z pojednávania zo dňa 28.11.2019, kde si súd opakovanými otázkami pri absencii protokolácie výpovedí vynucuje výpoveď svedkyne, ktorou by usvedčila obžalovaných, pričom svedkyňa so slzami v očiach nakoniec rezignuje a súdu na všetky otázky prisvedčí. Z výpovede svedka O. vyplynulo, že registroval krik na hlavnej ceste. V tom čase sa nachádzali zhruba 100 m od daného incidentu. Svedkyňa Q. opísala skutkový dej úplne v rozpore s tým, ako bol opísaný obžalovanými.

Poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR, sp. zn. 8 Tz 30/76, zo dňa 17.12.1977, R číslo: 40/1977 a uznesenie NS SR, spis. zn. 6To 8/2018, dátum rozhodnutia: 20. 2. 2019.

Samotné priznanie obžalovaného bolo vynútené prokurátorom Okresnej prokuratúry pre účely začatia konania o dohode o vine a treste. Uvádzaný postup považuje v celom rozsahu za nezákonný. Potom, ako obžalovaní požiadali dozorového prokurátora o konanie o dohode o vine a treste, bol spis vrátený naspäť vyšetrovateľovi s tým, že pre ďalšie konanie je nevyhnutné učiniť priznanie priamo pred vyšetrovateľom, nie až v rámci samotnej dohody pred prokurátorom. Len pre účely splnenia podmienok konania dohody o vine a treste sa obžalovaný O. ku skutku priznal, pričom dovtedy vinu opakovane vo svojich výpovediach popieral. Samotné priznanie v poslednej zápisnici je mimoriadne strohé a doslova iba formálne. Vyžadovanie priznania pred vyšetrovateľom, teda ako podmienku samotného začatia konania o dohode o vine a treste, pričom obžalovaní predpokladali, že takéto priznanie v prípade neuzatvorenia dohody nebude v konaní pred súdom použiteľné. Postupom prokurátora tak jednoznačne došlo k zmareniu samotného princípu konania o dohode o vine a treste a účelovo tak došlo k obídenu ustanovení § 333 ods. 4 Trestného poriadku. Konštatujúc vyššie uvedené je toto priznanie nepoužiteľné v konaní pred súdom za situácie, že nedošlo ku schváleniu dohody o vine a treste, nakoľko ide o dôkaz získaný nezákonným spôsobom.

Objektivizované zranenia z medicínskeho hľadiska, sú zranenia ľahkého charakteru. Pokiaľ by aj súd mal za preukázané, že zranenia poškodenému mal spôsobiť obžalovaný O., kvalifikovanie skutku ako pokusu úmyselného spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví nezodpovedá jednak skutkovej vete rozsudku, a už vôbec nie vykonanému dokazovaniu.

Podľa skutkovej vety rozsudku mal obžalovaný O. udrieť poškodeného jediným úderom drevenou latou do hlavy. Podľa znaleckého posudku MUDr. K. išlo o drevenú latu takých rozmerov, ktorá objektívne nemohla spôsobiť vážnejšie zranenie poškodeného, čo sa malo prejaviť aj tým, že sa po údere zlomila. Zranenie poškodeného bolo ľahkého charakteru. Skutok uvedený v skutkovej vete rozsudku nevykazuje

všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 k § 155 ods. 1 Tr. zák. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že skutok uvedený skutkovej vete rozsudku musí odrážať všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktorý je obžalovanému kladený za vinu. Uvedené konštatovanie platí aj v prípade, ak sa obžalovanému kladie za vinu spáchanie trestného činu v štádiu pokusu. Aj v takomto prípade musí byť v skutkovej vete rozsudku uvedené, k akému následku smerovalo úmyselné konanie obžalovaného, t. j. aký konkrétny následok mohol reálne a predvídateľne vzniknúť konaním obžalovaného a zároveň mohol byť aj zahrnutý jeho úmyselným zavinením. Pokiaľ je obžalovanému kladené za vinu úmyselné konanie, ktoré malo smerovať k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, potom musí byť v skutkovej vete rozsudku logicky uvedené, aká konkrétna ťažká ujma na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 Tr. zák. hrozila z konania obžalovaného. V posudzovanej trestnej veci absentuje v opise skutku obžaloby aj v rozsudku popis možného následku, ktorý mal z konania obžalovaného hroziť a ktorý by bolo možné považovať za ťažkú ujmu na zdraví podľa § 123 ods. 3 Tr. zák. V skutkovej vete obžalobného návrhu aj rozsudku sa nachádza len popis zranenia poškodeného, ktoré mal utrpieť v dôsledku konania obžalovaného, teda to, že poškodený utrpel otras mozgu ľahkého stupňa, tržnú ranu a podkožný hematóm v pravej temennej oblasti s priemernou dobou liečenia 3 týždne. Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia MUDr. K. vyplýva, že u poškodeného išlo o ľahký otras mozgu, t.j. najmenej závažný stupeň, ktorý nepredstavoval urgentný život ohrozujúci stav. Išlo o úraz ľahkého charakteru s tým, že poškodený nebol žiadnym zásadným spôsobom obmedzený v obvyklom spôsobe života, bol v základných denných úkonoch plne sebestačný, samoobslužný a nebol odkázaný na pomoc iných ľudí. Konštatované zranenie nepredstavovalo pre poškodeného poranenie životne dôležitého orgánu, ani ohrozenie na živote. U poškodeného nebola nutná ani hospitalizácia. Z obsahu uvedeného znaleckého posudku je teda zrejmé, že popis zranenia poškodeného uvedený v skutkovej vete rozsudku nenapĺňa znaky ťažkej ujmy na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 Tr. zák., nakoľko nešlo o vážnu poruchu zdravia.

Skutočnosť, že obžalovaný mal udrieť poškodeného latou do hlavy ešte automaticky neznamená, že jeho úmyslom bolo spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví. Z úderu do hlavy, ako izolovanej skutočnosti, nie je možné vyvodzovať nič z hľadiska možného vzniku následku, nakoľko pri údere do hlavy môže ísť o úmysel spôsobiť ublíženie na zdraví, ale aj ťažkú ujmu na zdraví. Pri ustáľovaní právnej kvalifikácie preto nie je podstatným len to, ako došlo k vzniku zranenia, ale aj ostatné okolnosti, ktoré k nemu viedli a spôsob, akým k zraneniu došlo. Nie je možné automaticky predpokladať, že akýkoľvek úder, akoukoľvek latou znamená úmysel spôsobiť poškodenej osobe ťažkú ujmu na zdraví, tak ako to dôvodil pomerne mechanicky prokurátor v podanej obžalobe a súd v odsudzujúcom rozsudku. Skutok vymedzený v skutkovej vete rozsudku nenapĺňa všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 k § 155 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Michalovce, sp.zn.: 3T/52/2019 zo dňa 08.07.2021 zrušil, a vo veci sám rozhodol tak, že obžalovaného J. O. oslobodí spod obžaloby okresného prokurátora podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku.

Obžalovaný X. U. prostredníctvom svojho obhajcu v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že medzi výpoveďami obžalovaných a výpoveďou poškodeného, ktorý je jediným priamym svedkom incidentu sú zásadné rozpory. Počas celého trestného konania poškodený sám seba vykresľuje ako obeť, ktorý konflikt nevyvolal a žiadnym spôsobom aktívne neparticipoval.

Obhajoba v podanom odvolaní poukazuje na jednotlivé výpovede svedkov, ktorí vnímali priebeh skutkového deja z rôznych vzdialeností, kde sa kto nachádzal. Rovnako tak upriamuje pozornosť zmenu aktivity v konaní poškodeného, ktorý mal podľa jednotlivých výpovedí vystupovať ako agresor, a obžalovaný bol ten, kto sa snažil z miesta spáchania skutku ujsť. Ďalšou podstatnou výpoveďou je výpoveď svedka P., ktorý mal byť priamym svedkom skutku. Obhajoba v kontexte s konaním obžalovaného poukazuje na zranenia, ktoré mali byť spôsobené poškodenej osobe. Jedná sa o zranenia hlavy, o čom neexistuje objektívny dôkaz. Spomínaný druhý úder do hlavy ktorý mal poškodený utŕžiť si nepamätal ani samotný poškodený. Pokiaľ ide o predmet ktorým sa malo útočiť - palicu v rukách obžalovaného U. P. jediný svedok ktorý popisuje samotný útok obžalovaného U. J. na poškodeného vylúčil aby k niečomu takému došlo. Za danej situácie zohľadniac neexistenciu ďalších zranení poškodeného nemôže akceptovať znenie rozsudku vo vzťahu k obžalovanému U.. Obhajoba má za to, že vykonaným dokazovaním neoblo preukázané, aby obžalovaný U. spôsobil poškodenej osobe akékoľvek zranenia. Nebola preukázaná aktívna účasť obžalovaného U. na popisovanom konflikte, predovšetkým nebolo

preukázané napadnutie poškodeného, ktoré je jedným zo znakov skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva a už vôbec nebolo preukázané aby takýto čin bol spáchaný závažnejším spôsobom konania. Z výpovedí obžalovaných, ale aj niektorých svedkov vyplynulo, že obžalovaný U. nebol účastníkom incidentu a obžalovanému O. len pribehol na pomoc. Ďalšou podstatnou skutočnosťou je rozdiel v značnej disproporcií medzi telesnou stavbou poškodeného a obžalovaného O., ktorá je v jeho neprospech. Jediným priamym svedok, ktorý mal vnímať útok obžalovaného U. na poškodeného bol svedok P. Ten uviedol, „zaregistroval obžalovaného U., ktorý mal v ruke drevený hranol a s týmto stál pred poškodeným A.H., pričom bol v jeho tesnej blízkosti, kde obžalovaný U. týmto hranolom ako keby naznačoval údery vo vzťahu k poškodenému A., ale v podstate neudrel ho. Poškodený A. na to reagoval zdvihnutím ruky, akoby sa bránil. Predmetnú situáciu vnímal zo vzdialenosti zhruba 10 m. Obžalovaného U. schytil zozadu oboma rukami a odhodil ho preč.“

Obžalovanému U. je kladené za vinu, že poškodenému spôsobil pohmoždenie predlaktia ľavej ruky a zátylku hlavy. Poškodený bol vyšetrený dňa 03.09.2017, teda bezprostredne po incidente na traumatologickej ambulancii NsP Michalovce. Vyšetrením neboli zistené iné vonkajšie poranenia, než tržná rana a podkožný hematóm v pravej temennospánkovej oblasti, ktoré však podľa výpovede poškodeného ako aj podľa znaleckého posudku MUDr. K. mali byť spôsobené jedným úderom tupým predmetom. Znalec MUDr. K. v znaleckom posudku výslovne uviedol, že zranenie hlavy nemohlo byť spôsobené úderom tupého predmetu do oblasti záhlavia obvineným Gunárom. Ďalšie vyšetrenia poškodený absolvoval aj v dňoch 04.09.2016, 05.09.2016, 12.09.2016, 19.09.2016 a 22.09.2016. Ani v jednej lekárskej správe nie je zistené zranenie predlaktia alebo zátylku.

Konštatovaný záver, že poškodený utrpel zranenie ruky a ďalšie zranenie hlavy nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Ostatní svedkovia nepotvrdili aby obžalovaný držal v rukách palicu a na kohokoľvek útočil. Vykonaným dokazovaním bol zadovážený jediný objektívny dôkaz, a to lekárske správy a na ich podklade vypracovaný znalecký posudok, ktoré preukazujú existenciu jedného zranenia, a to v oblasti pravej temennej časti hlavy. Tento dôkaz preukazuje existenciu zranenia a pravdepodobný mechanizmus vzniku zranenia, avšak podľa výpovede poškodeného toto zranenie nemalo byť spôsobené obžalovaným U..

Zohľadniac neexistenciu ďalších zranení poškodeného nemôže súd akceptovať znenie rozsudku vo vzťahu k obžalovanému U.. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby obžalovaný U. spôsobil poškodenému akékoľvek zranenia. Nebola preukázaná aktívna účasť obžalovaného U. na popisovanom konflikte, predovšetkým nebolo preukázané napadnutie poškodeného, ktoré je jedným zo znakov skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva a už vôbec nebolo preukázané, aby bol takýto čin spáchaný závažnejším spôsobom konania. Z výpovedí obžalovaných, ale aj niektorých svedkov vyplynulo, že obžalovaný U. nebol účastníkom incidentu a obžalovanému O. len pribehol na pomoc. Poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súd ČSR, sp. zn. 8 Tz 30/76, zo dňa 17.12.1977, R číslo: 40/1977 a uznesenie NS SR, spis. zn. 6To 8/2018, dátum rozhodnutia: 20. 2. 2019. V súvislosti s prejednávanou vecou je nutné znovu zdôrazniť niektoré zásady dôkazného konania. Predovšetkým, že obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale vina mu musí byť dokázaná a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti. V prípade existencie pochybností musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť v prospech obvineného (zásada in dubio pro reo). Vina obvineného musí byť preukázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Na vinu obvineného nemožno usudzovať zo spôsobu jeho obhajoby, napr. z toho, že obvinený zámerne (teda úmyselne) vypovedal nepravdu, popieral určité skutočnosti alebo sa snažil zviať vypočúvajúce orgány na falošnú stopu a pod. Taký postup súdu by znamenal potlačovanie práva na obhajobu, odporoval by prezumpcií nevinu a tiež vyhľadávacej zásade zakotvenej v § 2 ods. 5 Tr. por.“

Obžalovaný v konaní pred súdom jednoznačne uviedol, že priznanie viny bolo vynútené prokurátorom Okresnej prokuratúry pre účely začatia konania o dohode o vine a treste, pričom tento postup považujeme v celom rozsahu za nezákonný. Potom, ako obžalovaní žiadali dozorového prokurátora o konanie o dohode o vine a treste, bol spis vrátený naspäť vyšetrovateľovi s tým, že pre ďalšie konanie je nevyhnutné urobiť priznanie priamo pred vyšetrovateľom, nie až v rámci samotnej dohody pred prokurátorom. Len pre účely splnenia podmienok konania dohody o vine a treste obžalovaný O., ale rovnako aj obžalovaný U. učinili výpoveď, v ktorej sa ku skutku priznali, pričom dovtedy vinu opakovane vo svojich výpovediach popierali. Samotné priznanie v poslednej zápisnici je mimoriadne strohé a doslova iba formálne.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Michalovce, sp. zn.: 3T 52/2019 zo dňa 08.07.2021 zrušil, a vo veci sám rozhodol tak, že obžalovaného U. spod obžaloby okresného prokurátora oslobodí podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaných nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, na základe akých dôvodov dospel k záveru, že obžalovaní svojim konaním naplnili pojmové znaky žalovaných trestných činov uvedených v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce sp. zn. 1Pv 686/2016 zo dňa 8. 1. 2018

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil, a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaných.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu a vykonaného dokazovania sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že z konania obžalovaných, J. O. T. X. U. bolo jednoznačne preukázané, že títo po predchádzajúcej slovnej potýčke fyzicky napadli poškodeného T. A. a to s drevenými latami a to tak, že obžalovaný X. U. sa zahnal drevenou latou na hornú časť tela poškodeného pričom poškodený tento útok eliminoval predlaktím svojej ľavej ruky načo bol poškodený udretý obžalovaným J. O. drevenou latou do hlavy v pravej temeno - spánkovej oblasti a následne poškodeného zozadu opätovne udrel drevenou latou obžalovaný X. U. do oblasti zátylku hlavy, čím obžalovaný J. O. poškodenému útokom vedeným drevenou latou na životne dôležitý orgán spôsobil zranenie životne dôležitého orgánu - centrálného nervového systému a to otras mozgu ľahkého stupňa, tržnú ranu hlavy v pravej temennej oblasti, rozsiahly podkožný výron v pravej temennospánkovej oblasti a akútnu reakciu na stres s primeranou dobou liečby do 3 týždňov a obžalovaný X. U. spôsobil poškodenému pohmoždenie predlaktia ľavej ruky a zátylku hlavy, pričom si tieto zranenia nevyžiadali žiadne lekárske ošetrovanie a liečbu.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, ku ktorým dospel okresný súd na základe vykonaného dokazovania, tieto boli odvolacím súdom hodnotené ako správne vychádzajúce predovšetkým z dôkazov v podobe výsluchu svedka poškodeného T. A., ktorý potvrdil, že útok bol vedený obžalovanými na jeho osobu. V neposlednom rade okresný súd vychádzal aj z výpovede svedka D.. P. Q., ktorý sa vyjadril k fyzickému napadnutiu poškodeného zo strany obžalovaných. Predmetný útok potvrdzovali na mieste kde ku skutku došlo aj kúsok drevených palíc ktoré sa pri útoku zlomili.

Skutkové zistenia objektivizovala aj svedkyňa Z. L., ktorá potvrdila znaky agresívneho konania obžalovaných a fyzický útok na poškodeného T. A., ktorý sa snažil vymaniť z dosahu obžalovaných, ktorí ho udierali palicami po celom tele vrátane hlavy. Svedkyňa rovnako potvrdila, že poškodený sa len snažil brániť. K dôvodom prečo svedkovia O. T. K. vypovedali, že nevideli ako došlo k zraneniu poškodeného uviedla, že to bolo pravdepodobne zo strachu pred rómskou komunitou.

Skutkové zistenia korešponujú aj so závermi znaleckého posudku č. 131/2017 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo - farmácia, odvetvie chirurgia - traumatológia MUDr. P. K., so závermi ktorého sa stotožnil aj krajský súd, ktorý konštatoval, že poškodený utrpel tržnú ranu hlavy v pravej temennej oblasti, rozsiahly podkožný krvný výron v pravej temennospánkovej oblasti a otras mozgu ľahkého stupňa s akútnou reakciou na stres. Z medicínskeho hľadiska ide o ľahké zranenia, ktoré nemohli

vzniknúť pádom na povrch chodníka alebo inej podložky. Rovnako tak sa krajský súd stotožnil aj konštatovaným mechanizmom vzniku predmetných zranení, ktorých vznik mohol byť spôsobený ako to uvádzal poškodený T. A..

Krajský súd považuje za potrebné reagovať na námietky obhajoby týkajúce sa právnej kvalifikácie skutku ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaný J. O. fyzický útok smeroval na hlavu poškodeného, čo v kontexte s medicínskou teóriou je nutné považovať hlavu za životne dôležitý orgán - centrom ktorého je nervová sústava.

Spolu s vyššie konštatovaným predmetom (drevený hranol) a miestom hlava a tvár poškodeného na ktorý útok smeroval je možné konštatovať, že konanie obžalovaného J. O. bolo spôsobilé spôsobiť závažné zranenia hlavy a je len zhodou šťastných náhod, že k tomu nedošlo.

Pokiaľ ide o výrok o treste okresný súd sa adekvátnym spôsobom vysporiadal s osobami obžalovaných a v tejto súvislosti správne zistil, že títo doposiaľ neboli súdne trestaní a viedli riadny život. Zohľadniac všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska ukladania druhu trestu a ich výmery, sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že uložené výchovné tresty odňatia slobody a u obžalovaného J. O. aj s probačným dohľadom podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sú dostatočné k osobám obžalovaných a spĺňajú tak všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu ani vo vzťahu k výroku o náhrade spôsobenej škody, krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaných J. O. T. X. U. ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.